Annus XVII - Vol. XVII 15 Ianuarii 1925 Num. 1

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 1 – Litterae Apostolicae, p. 8 – Epistolae, p. 11.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: I Provisio Ecclesiarum, p. 19; II Monitum, p. 19 – *S. C. Concilii*: Servitii choralis, p. 20 – *S. C. de Propaganda Fide*: I-II-III Decreta, p. 22; IV Nominationes, p. 27 – *S. C. Rituum*: Decreta, p. 27.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Congregazioni Generali, p. 34 – Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze, p. 35 – Maggiordomato di S. Santità: Nomine, p. 39 – Necrologio, p. 40.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXV

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.
Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana — Roma.

Pretium annuae subnotationis
Pro Italia, Lib. 18 — Extra Italiam, *Frs.* 24 —
Unius fasciculi, Lib. 3 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XVII, n. 1 - 15 Ianuarii 1925)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

CARTHAGINENSIS IN INDIIS. *Christi Domini.* - Erectio Praefecturae Apostolicae de « Sinu ». - 12 Iunii 1924 5

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Extat in Bononiensium.* - Titulus ac privilegia Basilicae Minoris conferuntur Ecclesiae Paroeciali Sancti Bartholomaei Bononiae. - 8 Novembris 1924 8

II. *Limana in civitate.* - Ecclesia Beatae Mariae Virginis de Mercede, in civitate Limana, titulo ac privilegiis Basilicae Minoris augetur. - 12 Decembris 1924 9

EPISTOLAE

I. *Tam illustri loco.* - Ad R. P. D. Henricum van De Wetering, Archiepiscopum Ultraiectensem, quinquagesimo appetente natali sacerdotii eius. - 6 Augusti 1924 11

II. *Tertium e tota.* - Ad R. P. D. Raphaëlem Adwards Salas, Episcopum Tit. Dodonensem, praesidem Consilii Conventibus Eucharisticis in Republica Chilensi apparandis: de tertio e tota Natione Eucharistico Coetu. - 18 Novembris 1924 12

III. *Paucis diebus.* - Ad R. P. D. Franciscum Xaverium Schöpfer, Episcopum Tarbiensem et Laurdensem, XXV exeunte anno Episcopatus eius. - 3 Decembris 1924 13

IV. *Cum postridie.* - Ad R. P. D. Ernestum Franciscum Geurts, Episcopum Tit. Rhinocoluritensem, primum Vicarium Apostolicum Ce-li Orientalis: XXV annum a condito Vicariatu et ob inito Episcopatu gratulatur. - 3 Decembris 1924 15

V. *A te nuper.* - Ad R. P. D. Aloysium Mariam Benziger, Episcopum Quilonensem, in quinquagesimum annum a condita Dioecesana Sodalitate Sororum, quibus nomen « Tertiariae Apostolicae Nostrae Dominae a Monte Carmelo ». - 6 Decembris 1924 16

VI. *Tam praestans.* - Ad Emum P. D. Aidanum, Diaconum Sanctae Mariae in Portica, S. R. E. Card. Gasquet: PAG. quinquagesimo exeunte anno ex quo primum Sacrum litavit. - 15 Decembris 1924 17

ACTA SS. CONGREGATIONUM

Sacra Congregatio Consistorialis

I. Provisio Ecclesiarum 19

II. Monitum 19

Sacra Congregatio Concilii

Ripana. - Servitii choralis. - 13 Ianuarii 1923 20

Sacra Congregatio de Propaganda Fide

I. Decretum de sedis Dioecesis Hakodatensis restitutione in urbem « Hakodatè ». - 25 Novembris 1924 . . . 22

II. Decretum de denominationis mutatione Vicariatuum Apostolicorum Sinensis regionis. - 3 Decembris 1924 23

III. Decretum de denominationis mutatione Vicariatuum Indosinensis regionis. - 3 Decembris 1924 25

IV. Nominationes 27

Sacra Congregatio Rituum

I. *Matriten.* - Decretum pro Beatificatione et Canonizazione Servae Dei Mariae a Solitudine Torres Acosta, Fundatricis Instituti Sororum Servarum Mariae Infirmis Ministrantium. - 25 Novembris 1924 27

II. *Bellicen.* - Decretum de *tuto* pro Canonizatione Beati Ioannis Baptistae Mariae Vianney, Confessoris, parochi vici « Ars ». - 28 Decembris 1924 30

DIARIUM ROMANAE CURIAE

II. S. Congregazione dei Riti: *Congregazioni Generali e Ordinarie* . . . 34

II. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 35

III. Maggiordomato: *Nomine* 39

IV. Necrologio 40

ACTA
APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ANNUS XVII - VOLUMEN XVII

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

MDCCCCXXV

Annus XVII - Vol. XVII 15 Ianuarii 1925 Num. 1

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

CARTHAGINENSIS IN INDIIS

ERECTIO PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE « SINU »

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Christi Domini mandatum: « Ite, docete omnes gentes », prae oculis habentes, a quo, meritis licet imparibus, ad Petri cathedram, inopinato Dei consilio, evecti fuimus, nihil inexpertum omisimus, quod ad Evangelium in orbem propagandum tentari posset. Quoad igitur difficiles temporis nostri condiciones id permittebant, summa ope contendimus, ut novae Missiones constituerentur, prout rerum locorumque opportunitas requirebat.

Quum autem in finibus Carthaginensis dioecesis in Columbiana Republica, regio adsit *Sinu* nuncupata, ubi plura millia infidelium originis vulgo Indianae nuncupatae incolunt, ad eos aliosque ibi commorantes melius pleniusque evangelizandos et in fide christianisque moribus instituendos, expedire visum est ut Missio aliqua seu Praefectura Apostolica ibi constitueretur.

Quum vero venerabilis frater Archiepiscopus Carthaginensis in hanc sententiam prorsus conveniret, et dilectus filius Noster Ioannes Cardinalis Benlloch y Vivó, Archiepiscopus Burgensis, onus in se susciperet deputandi ad hoc Missionis opus sacerdotes Seminarii sui pro Missionibus exteris Burgis fundati, suffragante quoque Nuntio Apostolico penes Columbia-

nam Rempublicam, oblatis Nobis precibus annuendum censuimus. Quapropter, de Apostolicae potestatis plenitudine, suppleto quorum intersit, vel sua interesse praesumant, consensu, praefatam regionem vulgo *Sinu*, intra fines dioecesis Carthaginensis positam, ab ea disiungimus ac separamus et in Praefecturam Apostolicam, *de Sinu* nuncupandam, erigimus, hac lege ut eadem curae et regimini Seminarii pro Missionibus exteris Burgis conditi subiecta et credita maneat, simulque, iuxta Constitutionem *Sapienti Consilio*, omnimodae subiiciatur iurisdictioni Sacrae Congregationis de Propaganda Fide.

Huius vero Apostolicae Praefecturae fines, de communi consensu statuti, qui sequuntur erunt: linea describetur a septentrione usque ad meridiem fluminis Sancti Georgii, per occidentem a puncto dicto *La Boca de Perico* usque ad ipsius fluminis fontes; et ipsa ex parte occidentali fluminis Sancti Georgii regiones, quae sequuntur complectetur: 1) *San Benito*, cum municipiis *Punta de Blanco* et *Santiago*, cum omnibus domibus et villis vulgo *rancherias* nuncupatis; 2) *Caimito*, cum suis municipiis *Los Cayos y Mamón* ceterisque domibus et villis; 3) *San Marcos*, cum suis municipiis *La Flores*, *Cuenca*, *El Pital*, *Candelaria*, *El Limón*, *El Tablón*, ceterisque villis et domibus; 4) *Ayapel* ad occidentem paludis vulgo *Ciénaga*, cum municipiis *Cecilia*, *Cintura y Uré*, aliisque villis et domibus suis. Haec linea pertransibit flumen *Sinu* per illapsum fluminis *Rio Verde* usque ad limites Praefecturae de Urabá. A fontibus fluminum *Sinu* et *San Jorge* descendet per orientem ipsius fluminis *San Jorge*, limitem habens cum dioecesi Sanctae Rosae, decurrens per utrasque ripas fluminis *Cauca* usque ad *Boca de Guamal* in *Brazo de Loba* fluminis *Magdalena*. Qua in conscriptione includuntur districtus *Sucre* et *Majagual* et flumen *Mojana* cum suis municipiis, villis et domibus. Noviter sic erectam Praefecturam *de Sinu* suffraganeam constituimus archidioecesis Carthaginensis. Paroeciae de *Majagual* et de *Sucre* per duos sacerdotes dioecesis Carthaginensis regentur, sicuti modo, quoadusque Seminarium Burgense pro Missionibus exteris habeat alios missionarios in ipsas paroecias mittendos.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, quorum interest, vel sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus, ad quos

spectat, inviolabiliter observari debere; et si secus super his, a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus.

Hisce omnibus, ut supra, dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Robertum Vicentini, Archiepiscopum Helenopolitanum, Apostolicum Nuntium in Columbiana Republica, eidem propterea tribuentes necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere tamen eidem imposito ad Sacram Congregationem Consistorialem mittendi, intra sex menses a praesentibus Litteris acceptis, authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Non obstantibus regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis; specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus quoque et mandamus ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides in iudicio et extra illud, quae hisce Litteris adhiberetur, si exhibitae vel ostensae forent.

Nemini ergo, quae hisce Litteris dismembrationis, constitutionis, erectionis, derogationis, statuti, mandati et voluntatis Nostrae decreta sunt, infringere vel eis contraire liceat. Si quis tamen, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, sciat se incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo quarto, die decimasecunda mensis iunii, Pontificatus Nostri anno tertio.

O. CARD. CAGIANO,
S. R. E. Cancellarius.

✠ C. CARD. DE LAI, Episc. Sabinen.,
S. C. Consistorialis Secretarius.

Iulius Campori, *Protonotarius Apostolicus.*
Raphael Virili, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi.

Reg. in Canc. Ap., vol. XXX, n. 13.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TITULUS AC PRIVILEGIA BASILICAE MINORIS CONFERUNTUR ECCLESIAE PAROECIALI SANCTI BARTHOLOMAEI BONONIAE.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Exstat in Bononiensium civitate, Sancto Bartholomaeo Apostolo dicata, valde decora ecclesia, quae fertur primitus erecta fuisse a divo Petronio, eiusdem civitatis Episcopo et Patrono, super fundamentis cuiusdam sub terra positi sacelli ad veteres christianos pertinentis. Heic vero postea, temporibus, uti aiunt, medii aevi, Sororum Cluniacensium monasterium fuit, quod, saeculo XVI, domui cessit Congregationis Theatinorum, qui novam ecclesiam opera praestantissimorum artificum exaedificandam curarunt. Per duo fere saecula Bononiensem domum atque iunctum templum presbyteri Theatini habuerunt, ibique sacro animarum ministerio sollerti studio vacarunt divinaque officia laudabili cura celebraverunt. Templum ipsum structura extrinsecus atque intrinsecus praenobili excellit: clari marmoris petraeque opifices mirificis idem operibus sculptis ornarunt, eiusdemque altaria, parietes et caelum pictores inlustres imaginibus depictis decorarunt. In eodem praeterea plura Sanctorum corpora aliaeque insignes relliquiae asservantur, quas christifideles pie religioseque colunt. Hodiernus autem parochus Nobis testatur olim huic templo Basilicae titulum tributum fuisse, cum ex verbis in tabula scriptis firmiter interiori ecclesiae parieti apposita hoc constet; licet authentica hodie documenta desiderentur, probabiliter ob politicas saeculi XIX perturbationes deperdita, quae ius ad ipsum titulum demonstrent. Supplices proinde preces ipse curio ad Nos admovet, ut memorato honoris titulo, cum adnexis privilegiis, suam paroecialem ecclesiam honestare dignemur, cum nunc eadem ad pristinum splendorem restituta sit. Parochi vero ipsius, de urbana paroecia ad S. Bartholomaei bene meriti, supplicationes dilectus filius Noster Ioannes Baptista S. R. E. Presbyter Cardinalis Nasalli-Rocca, ex apostolica dispensatione Bononiensium Archiepiscopus, amplissimis verbis commendat; quapropter votis hisce adnuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, conlatis quoque consiliis cum venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi

Praefecto, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, ad maiorem divini cultus splendorem et spirituale fidelium bonum, curiale templum ad Sancti Bartholomaei Apostoli in civitate Bononiensi, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi, perpetuumque in modum, ad dignitatem Basilicae minoris evehimus, cum omnibus privilegiis et honorificentiis, quae minoribus Almae huius Urbis Nostrae Basilicis de iure competunt.

Haec statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII mensis novembris anno MDCCCCXXIV, Pontificatus Nostri tertio.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

ECCLESIA BEATAE MARIAE VIRGINIS DE MERCEDE, IN CIVITATE LIMANA, TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Limana in civitate quoddam, Beatae Mariae Virgini sub titulo de Mercede dicatum, templum exstat, quod, uti traditur, anno MDXXXIV in illo solo exaedificatum est in quo sacrosanctum Missae sacrificium Peruvianae ditionis intra fines primum celebratum fuerat. Qua Patrona ac Regina nationis populique peruviani in altari maiore sacrae aedis ipsius prodigiosa Beatae Mariae Virginis de Mercede colitur imago, quae die XXIV mensis septembris anno MDCCXXI pretioso diademate, sollemni ritu, redimita est. Templi eiusdem custodia et cura patribus ex Ordine Redemptionis Captivorum Beatae Mariae Virginis de Mercede demandata est, qui non modo, adhibita etiam copiosa ac divite supellectile, sacras in eo functiones actuose et cum haud parvo divini cultus decore peragunt, sed etiam spiritualibus utilitatibus incolarum peregrinorumque, illuc, maxime mense septembri, magno numero confluentium ad opem iugiter praesentem Deiparae Virginis implorandam, provehendis

assiduam operam navant. Eo quidem magis quod in praefata ecclesia relliquiae quoque Sanctorum insignes adservantur, atque ut ea popularis pietatis quasi centrum sive in Limana civitate sive per finitimam regionem efficeretur, Apostolica Sedes privilegia atque indulgentias pluries concessit. Nunc vero hodiernus Praepositus provincialis, una cum definitorio et moderatoribus cuiusque domus Provinciae Ordinis Beatae Mariae Virginis de Mercede in Republica Peruviana, supplices ferventesque ad Nos preces admovet ut idem templum novis privilegiis atque insigni basilicali titulo honestare dignemur; eiusdemque vota venerabilis frater Archiepiscopus Limanus, idem Excellentissimus Reipublicae Peruvianae Praeses, Vicarius Generalis Ordinis Redemptionis Captivorum Beatae Mariae Virginis de Mercede, innumerabiles viri ecclesiastica vel civili dignitate praestantes unanimi consensu commendant. Putavimus itaque rem Nos tempestivam facturos si, occasione centenariae commemorationis praestantissimae victoriae, « ab Ayacucho » nuncupatae, templum ipsum in Basilicam erigeremus; idque benevolentiae Nostrae erga peruvianum populum peculiare manifestumque testimonium erit. Auditis propterea VV. FF. NN. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi praepositis, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi, praefatam ecclesiam, sub nomine ac protectione Beatae Mariae Virginis de Mercede consecratam in civitate atque archidioecesi Limana, titulo ac dignitate Basilicae minoris perpetuum in modum augemus, illique omnia et singula conferimus iura, privilegia, praerogativas, honores, indulta, quae minoribus Almae huius Urbis Nostrae Basilicis de iure competunt.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illique, ad quam spectant, Limanae ecclesiae plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si secus, super his, a quoquam, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII decembris MDCCCCXXIV, Pontificatus Nostri anno tertio.

P. CARD. GASPARRI *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD R. P. D. HENRICUM VAN DE WETERING, ARCHIEPISCOPUM ULTRAIECTENSEM, QUINQUAGESIMO APPETENTE NATALI SACERDOTII EIUS.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Tam illustri loco laus tua in omnium conspectu sita est, ut non modo clerus populusque Ultrajectensis, sed etiam plurimi alii virtutis tuae aestimatores natalem sacerdotii tui quinquagesimum, qui adventat, merito quidem insolitis laetitiae significationibus celebrare gestiant. Etenim nemo ea ignorat quae abs te, in catholicae civilisque rei utilitatem, hoc toto ministerii tui tempore, praeclare acta sint, vel animarum saluti sedulo incumbendo, vel novas aedes excitando vel consociationes omne genus condendo ut caritas ubique, pietas ac sana doctrina in quovis fidelium ordine feliciter promoverentur. Huc accedit quod, tua praesertim opera, et Seminarium minus restauratum est, et catholica Studiorum Universitas Noviomagi tandem patuit, et nosocomium illud *a Sancto Antonio* celeberrimum, in urbe ista, honoris tui sede, aedificari licuit; tria scilicet religionis, sapientiae et caritatis domicilia, quae erunt magnae tuae sollertiae monumenta. Quamobrem, cum te habeamus carissimum, facile intelliges quam libenter de hac laeti eventus faustitate gratulemur, quamque studiose Dei precemur benignitatem ut pastorali tuo muneri multos etiam adiiciat annos et fructus. Id Nos et nunc facimus, et in ipsa corona gratulantium tibi, licet absentes corpore, praesentes tamen animo iterum facturi sumus. Quo autem augustior fiat sollemnis dies, tibi damus ut, sacris operatus, nomine Nostro adstantibus benedicas, plenariam eisdem admissorum veniam proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Ac caelestium donorum auspex apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis frater, universoque tuo clero et populo amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VI mensis augusti anno MDCCCCXXIV, Pontificatus Nostri tertio.

PIUS PP. XI

II

AD R. P. D. RAPHAELEM EDWARDS SALAS, EPISCOPUM TIT. DODONENSEM, PRAESIDEM CONSILII CONVENTIBUS EUCHARISTICIS IN REPUBLICA CHILENSI APPARANDIS: DE TERTIO E TOTA NATIONE EUCHARISTICO COETU.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Tertium e tota natione Eucharisticum conventum, quem sub anni exitum – idest, ut scribis, dum Nos Iubilaeum maximum Porta Sancta aperienda inchoabimus – in urbe Conceptione, praesidibus Nuntio Apostolico et Sancti Iacobi Archiepiscopo, habituri estis, inire, laudabili fidei pietatisque exemplo, non vultis, nisi communis omnium Pater ac Magister sit ante vobis coetibusque vestris bene precatus. Ac bene quidem futurae congressioni iam nunc precamur, in qua, ut honores Augusto Sacramento magnifice deferendos seiungamus, multa ad usum opportuna collatis consiliis decernetis, postquam necessitudines, quae Eucharistiae sanctissimae cum consociationum catholicarum prosperiore fortuna intercedunt, studiose acuteque perpenderitis. Quemadmodum enim, ut homo vivat, a corpore animam non disiungi necesse est, sic catholicae sodalitates, ut vigeant suamque efficaciter actionem ad singulorum atque ad commune bonum intendant, non modo Augustum Sacramentum colant, praesertim publice, oportet, sed vitam quoque ipsam, quam Christus, sub speciebus latens, in tabernaculo vivit, hauriendo participent. Atque id si, aliqua specie boni et externo quodam splendore contentae, facere neglegant, merito *nubes sine aqua*, *arbores infructuosae* habeantur atque existant: quod quidem eo foret hodie calamitosius, quo Ecclesiae adversarii acrius christianos spiritus de societate hominum deturbare nituntur. Velle autem vos Encyclicas Litteras Nostras *Ubi arcano* habere ante oculos in proximo Conventu propositas, cum res Nobis videatur non parum ad mentes illustrandas permovendasque voluntates conducere, gaudemus equidem vehementer; indulgentiae vero ac privilegia, quae Eucharisticos coetus celebrantibus largiti in perpetuum sumus, quaeque ad gratiam Nobis habendam vos impulere, impellant item fideles, quotquot Conceptionem adibunt, ad renovandos per praescripta opera, ac potissimum per divini epuli susceptionem, animos, ut ex Conventu in domos quisque suas, *tamquam leones ignem spirantes*, revertantur. Interea ut labores vestri ex communibus optatis succedant, totique nationi fructus pariant uberrimos, tibi, venerabilis frater, et omnibus ex episcopatu et clero et populo, qui in urbe Conceptione

congregabuntur, apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII mensis novembris anno MDCCCCXXIV, Pontificatus Nostri tertio.

PIUS PP. XI

III

AD R. P. D. FRANCISCUM XAVERIUM SCHOEPFER, EPISCOPUM TARBIENSEM ET LOURDENSEM, XXV EXEUNTE ANNO EPISCOPATUS EIUS.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Paucis diebus ante quam archidioecesim Mediolanensem moderandam suscepimus, cum istuc, pietatis causa, peregrinis ex omni Italia sociis comitibusque, convenissemus, non tam intelleximus quam paene oculis ipsimet Nostris vidimus, a tanta Sanctuarii istius nobilitate ac gloria, in quo Deus mirabilia tam multa per Virginem efficere consuevit, memoriam episcopatus tui nequaquam apud posteros disiunctum iri. Etenim si tibi, sacerdoti de Ecclesia praeclare merito – quem unâ cum Archiepiscopo Parisiensi Darboy, an. MDCCCLXXI, in odium fidei, seditiosi homines, necem cotidie minitantes, aliquamdiu custodierunt – id postea feliciter contigit, ut ab Apostolica Sede fortunatissimae dioecesi isti praeficereris, ex ipso quinquies quinquennali, quod proxime emensurus es, pastoralis muneris spatio apparet, nec meliore ratione nec digniore pium Immaculatae Virgini animum te tuum probare potuisse. Nam hoc haud mediocri temporis intervallo videris non tibi quidem, sed potius veriusque cultui candidae Pyrenaeorum Reginae provehendo et communi catholicorum in eam alendae fiduciae ac pietati vixisse. Id profecto testantur e Lourdensibus templis Basilica superior, quae sacrae ad Gavum cryptae ex obliquo imminet, a te affabre ornata, atque sacra Aedes inferior, ubi quindecim Rosarii mysteria in fornice totidem sacellorum pulcherrimo exprimenda vermiculato opere curavisti. Nec ardorem ipsum, quo ad Virginem honore prosequendam impelleris, putamus huic tam auctae et quotannis crebrescenti peregrinantium a regionibus vel remotissimis frequentiae usque adhuc abfuisse. Quorum ut pietati necessitatibusque consuleres, cum *Viam Crucis*, quam meditando orandoque obirent, per clivum utrique templo proximum, muniisti, certo aenearum statuarum numero ad singulas stationes posito, quarum aliam alia natio vel dioecesis ita decorari stipe sua voluit; tum nosocomium e solo, haud procul a Sanctuario, excitasti, ubi aegrotantes desperata valetudine, ad implo-

randam a Virgine sanationem istuc vecti, humanissimo exciperentur hospitio. Ecquis vero e Lourdensibus civibus, ecquis ex advenis, quotquot interfuerunt, sollemnia illa queat ex memoria deponere, vel quae, quinquagesimo exeunte anno postquam Immaculata Virgo se dedit in specu Massabiellensi Bernardae puellae conspiciendam, vel quae, per Conventum ex omni natione Eucharisticum istic decimo ante anno habitum, ritu atque apparatu egisti magnificentissimo? Mittimus, quod, singulari continenter incensus in Patronam Lourdensem pietate, nihil expertus non es, interposita quoque plurimorum Purpuratorum Patrum Episcoporumque deprecatione, ut a Romano Pontifice impetrares de Missa et Officio diei Apparitionis festi ad universam Ecclesiam proferendis; praeterimus, quod, te in primis impulsore, ad pristinum Tarbiensem episcopalem titulum Lourdensis etiam accessit, quodque proximus decessor Noster, ad te merito ornandum augendamque in perpetuum sedis dignitatem, tibi tuisque in munere successoribus sacri honorem Pallii decrevit. At satis te laudare non possumus, cuius sapientiâ et prudentiâ, post latas apud vos de sodalitatibus religiosorum deque reipublicae ab Ecclesia discidio infestissimas leges, factum auspicato sit, ut, omnibus remotis spoliationis incommodis, res Sanctuarii a felici eo statu ne deciderent, quo antea fuissent. – Ad dioecesim vero quod attinet, quemadmodum ex ipsa ephemeride, quae a Crypta nuncupatur, facile intellegitur, nullam sinis praeterire docendi, monendi providendique opportunitatem, quin eam pastorali arripias sollertia; libet autem hoc loco mentionem de cura illa movere, qua non modo popularem christianae doctrinae institutionem ordinasti ac provexisti, sed etiam adulescentes fovisti ac foves in sortem Domini vocatos, quibus rite educendis, erepto tibi iniuriâ, ut ceteris Galliae Pastoribus, vetere Seminario, amplissimarum novarum aedium haud multo ante auspicalem lapidem ieceris. – Sed, ut eo redeamus unde exorsi sumus, ad studium nempe tuum Immaculatae Virginis colendae flagrantissimum, num quisquam ignorat, operâ item tuâ, Cryptam, ad Lourdensis istius exemplum, de consensu fel. rec. decessoris Nostri Leonis XIII, in hortis Vaticanis exstructam? Ubi cum cotidie ambulamus, vix dicere attinet quam iucunde, quam pie, in loco consistentes, Matrem sanctissimam carissimamque salutemus; atque tum Nobis videmur in civitate ista veluti adesse, et suavissimis animi commotionibus, quas ibi abhinc tres annos percepimus, iterum iterumque afficimur. Quod quidem consilium tuum Sanctuarii prope pontificales aedes referendi ab ea profectum novimus, qua urgeris, Romani Pontificis caritate; quam profecto caritatem ut cum Augusti Sacramenti et Immaculatae Virginis cultu arctissime coniungerent, tam tuis quam peregrinis istuc coeuntibus auctor ac suasor perpetuo fuisti.

Itaque multiplex uberrimorumque fructuum plena eiusmodi actio tua efficit, ut quintum ac vicesimum episcopatus tui natalem, unde mirifica vegetae senectuti tuae solacia obventura censemus, Nosmet ipsi, qui quo erga te simus animo non ignoras, cupide praestolemur. Interea scito, venerabilis frater, quas clerus populusque tuus ad celebrandum eventum, tibi ac sibi periucundum, sacras parat civilesque agitare laetitias, eas Nos non modo gratulatione Nostra velle augere, sed etiam auctoritatis Nostrae suffragio facere fructuosiores. Itaque, cum statutum sit, pluribus memorabilibus, morâ interpositâ, diebus, tum in Tarbiensi, tum in Lourdensi civitate, natalis istius tui haberi sollemnia, tibi, in testimonium praecipuae caritatis erga te Nostrae, concedimus, ut, praefinitis hisce iam nunc ad celebritatem diebus, adstantibus Nostro nomine atque auctoritate Nostra benedicas, plena iisdem admissorum venia proposita, usitatis condicionibus lucranda. Immaculatam Virginem praeterea obsecrantes, ut, quos in eius gloriam insumpsisti labores, eos quam diutissimae huius lucis usurae amplissimarumque caelestium gratiarum impetratione rependat, harum quidem auspicem, paternaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, et clero populoque tuo universo, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die III mensis decembris, in festo S. Francisci Xaverii, anno MDCCCCXXIV, Pontificatus Nostri tertio.

PIUS PP. XI

IV

AD R. P. D. ERNESTUM FRANCISCUM GEURTS, EPISCOPUM TIT. RHINOCOLURITENSEM, PRIMUM VICARIUM APOSTOLICUM CE-LI ORIENTALIS: XXV ANNUM A CONDITO VICARIATU ET AB INITO EPISCOPATU GRATULATUR.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Cum postridie Natalis Domini annum acturus sis quintum ac vicesimum, postquam ad episcopatum evectus es, et Vicariatum, quem hodie quoque moderaris, fel. rec. decessor Noster Leo XIII canonice erexit tibique regundum commisit, geminatae eiusmodi laetitiae volumus cumulum afferat paternum harum Litterarum officium, quibus, cum emensum tamdiu pastorale munus, tum perceptos in agri istius dominici cultione fructus, per difficillimas quidem rerum temporumque condiciones, tibi magnopere gratulamur. Etenim, cum Vicariatum ingressus es, ob inter-

necivos, qui contra alienigenas advenasque suscitati erant, motus, omnia tibi renovanda fuerunt, caesis magnam partem catholicis, et Seminario, sacris Aedibus, scholis et omne genus institutis funditus eversis. Quae quidem ut damna reparares, cordi tibi fuit, clerum indigenam pium, studiosum et ab omni instructum, quoad fieri poterat, disciplina, Vicariatui tuo comparare, et religiosarum Sinensium Sororum condidisti Sodalitatem, quae, a Deipara Immaculata, Vicariatus Patrona, nuncupatae, et catechumenis feminis ad baptismum parandis consulerent, et puellas, parentibus orbas, recte instituendas susciperent. Probe item novimus, te octoginta passim scholas excitasse, et duo praeterea conlegia, quorum alterum pueros, alterum puellas exciperet, quotquot non exquisitiore animorum cultura atque educatione carere et parentum et religionis interesset. Equidem dolemus, illud, quod haud multo ante civile in ista republica commotum est bellum, multa posse et clero et fidelibus et aedificiis Missionum tuarum conflare pericula et detrimenta parere. Quodsi usque adhuc parcitum vobis est – quod ipsemet beneficium acceptum Immaculatae Virginis patrocinio refers – fore confidimus, ut incolumes et homines et res in posterum quoque serventur, utque natalem episcopatus tui quintum ac vicesimum, eadem Virgine deprecatrice, agi tranquille iucundeque liceat. Hoc ipsum interea a miserentissimo Deo, tui et Vicariatus tibi crediti causâ, flagitamus; atque ut optatum votumque huiusmodi Nostrum bene feliciterque eveniat, efficiat apostolica benedictio, quam, praecipuae caritatis Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, et universo clero populoque tuo peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die III mensis decembris, in festo S. Francisci Xaverii, anno MDCCCCXXIV, Pontificatus Nostri tertio.

PIUS PP. XI

V

AD R. P. D. ALOYSIUM MARIAM BENZIGER, EPISCOPUM QUILONENSEM, IN QUINQUAGESIMUM ANNUM A CONDITA DIŒCESANA SODALITATE SORORUM, QUIBUS NOMEN « TERTIARIAE APOSTOLICAE NOSTRAE DOMINAE A MONTE CARMELO ».

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — A te nuper, non sine magna animi voluptate, accepimus, proximo mense ineunte quinquagesimum completum iri annum a condita, in dioecesi ista, Sororum Sodalitate, quibus *Tertiariae Apostolicae Nostrae Dominae a Monte*

Carmelo nomen inditum; easdemque religiosas feminas, quae intra fines dioecesis tuae et Damanensis nonnullas habent domos, in puellis christiane instituendis diligentem frugiferamque operam collocare. Addebas praeterea, Sodalitatem eiusmodi, etsi dioecesanam, et cotidie maiora capere incrementa et puellis adesse cotidie pluribus, quas inter haud paucae numerantur orbatae parentibus. Est igitur cur Sororibus istis, quae Virgine a Carmelo Patrona utuntur benevolentissima, hanc eventi faustitatem laboresque ad hunc diem fructuose exantlatos gratulando, bene precemur, ea freti spe, futurum ut, ductu auspicioque tuo, ad ea quae sibi pro instituto suo proponunt, efficacius in dies contendant. Atque in peculiaris Nostrae caritatis significationem argumentumque concedimus, ut tam ipsae quam alumnae sibi creditae, ecclesiam aut sacellum quaeque suum invisentes usitatisque parentes condicionibus, quoad sacra duraverint sollemnia, quae ad commemorandum quinquagesimum Sodalitatis natalem acturae sunt, semel, quo maluerint die, indulgentiam plenariam lucrentur, quae tamen – cum res Anno Sancto vertente eveniat – expiandis defunctorum animis unice prosit. Caelestium interea donorum conciliatricem et paternae voluntatis Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, et Tertiariis quas memoravimus, earumque alumnis, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VI mensis decembris anno MDCCCCXXIV, Pontificatus Nostri tertio.

PIUS PP. XI

VI

AD EM̃UM P. D. AIDANUM, DIACONUM SANCTAE MARIAE IN PORTICU, S. R. E. CARD. GASQUET: QUINQUAGESIMO EXEUNTE ANNO EX QUO PRIMUM SACRUM LITAVIT.

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Tam praestans est meritisque plenus omnis tuae vitae cursus ut, anno mox exeunte sacerdotii tui quinquagesimo, non modo plurimi ex catholicis, sed etiam acatholici non pauci tam faustum eventum gratulentur tibi vehementer. Idque mirum non est; cum enim singulari quadam virtute, suavitate animi ac multiplici eruditione excellas, facile sane haec tua argumenta omnium tibi devinxerunt voluntates. Ad Nos vero quod attinet, libentissime equidem hac utimur praeclara occasione ut benevolentiam erga te Nostram, ob tua in Ecclesiam promerita, testemur. Siquidem, probe sane exploratum est

quam sapienter in variis docendi et administrandi muneribus te gesseris; maximeque in monasterio Downsidensi regendo, ubi, dum monasticam disciplinam provehere studebas, et magnificam S. Gregorii Magni Aedem et novam monachorum domum extruendas curasti. Verum ne in aegra quidem valetudine proposito illi, Benedictinis proprio, « ora et labora » deesse voluisti. Etenim tecum reputans quam valeret ad praeiudicatas refellendas opiniones sincera antiquarum rerum investigatio, Leonis PP. XIII iussu, historiam pertractare aggressus es; ac, doctissimis confectis libris, non solum monachis, qui ante reformationem anglicam fuerunt, ademptum honorem atque famam restituisti, sed etiam illud invicte ostendebas, eo demum spectasse novatorum conata, ut omnem prorsus doctrinam eucharisticam ipsumque Missae sacrificium a religione auferrent. Huc accedit quod non parum contulere tua litterarum documenta, magni sane ponderis, ad illam tandem dirimendam de anglicanis Rrdinationibus disputationem gravissimam, quae diu trahebatur. Ecquis ignorat, tua praesertim sollertia, leges Congregationis Anglo–Benedictinae recens novatas esse, teque Abbatem Praesidem, sodalium omnium suffragio, renuntiatum eidem diligenter diu praefuisse? Merito igitur, cum de *Vulgata* revisenda ageretur, decessor Noster p. r. Pius PP. X, Benedictinis Patribus id munus deferens, te huic Pontificio virorum Conlegio praefecit; non dubitabat enim pientissimus Pontifex quin ipse, tanta doctrinae copia usuque rerum praecellens, id etiam magnum arduumque coeptum, una cum egregii operis sociis, felicem ad exitum perduceres. Haec omnia, dilecte fili Noster, recolere hic Nobis placuit, quo magis tecum de sacerdotio tam praeclare acto laetaremur. Haud aliter ac postremi decessores Nostri, Nos quidem te habemus carissimum; eo magis quod Ipsimet praeterea de cura testes sumus quam iamdudum adhibes in Vaticanae Bibliothecae et Tabularii splendore augendo. Ceterum gratulantium choro quasi praeeuntes, precamur tibi enixe ab aeterno Sacerdote, Iesu Domino, cum annorum tum virium accessiones ut alii quidem, iique uberrimi, alacritatis fructus merita tibi cumulent ad immarcescibilem gloriae coronam. Interea, quo augustior fiat laeti eventus celebratio, tibi damus ut, sollemni die vel cum volueris, sacro peracto, adstantibus Nostro nomine benedicas, plenariam eisdem admissorum veniam proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Ac caelestium praenuntia donorum apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, tuisque omnibus amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XV mensis decembris anno MDCCCCXXIV, Pontificatus Nostri tertio.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssñus Dñus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

23 decembris 1924. — Cathedrali Ecclesiae Uxentinae praefecit R. P. D. Antonium Lippolis, hactenus Episcopum titularem Samaritanum.

24 decembris. — Cathedrali Ecclesiae de Matagalpa, nuper erectae in Republica de Nicaragua, R. P. D. Isidorum Carrillo y Salazar, hactenus Episcopum titularem Toronensem.

2 ianuarii 1925. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Attaliensi, R. P. D. Petrum Gonzalez y Estrada, hactenus Episcopum Sancti Christophori de Habana.

— Titulari archiepiscopali Ecclesiae Ancyranae, R. D. Caietanum Cicognani, quem deputavit Internuntium Apostolicum in Bolivia.

II

MONITUM

Declaratur pro norma Ordinariorum, praesertim Foederatorum Statuum Americae Septentrionalis, sacerdotem Adamum Antonium Oraczewski, dioecesis Oklahomensis, a Sacra Congregatione Consistoriali, die 12 ianuarii 1925, suspensum esse a divinis.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

RIPANA

SERVITII CHORALIS

13 ianuarii 1923

SPECIES FACTI. – A Pontificia Commissione pro interpretatione authentica Codicis iuris canonici ad hanc S. Congregationem nuper transmittebatur haec petitio Rmi Ordinarii Ripani: « Cum Canonicus theologus « ecclesiae cathedralis Ripanae doceat sacras disciplinas in Seminario inter- « dioecesano iuxta canonem 400 § 3 – et idcirco excusetur a choro amissis « distributionibus iuxta canonem 421, 1° – et morari debeat extra civitatem « episcopalem, quaeritur: 1° An ratione indulti a praedicto canone 421 con- « cessi eximatur ab onere hebdomadarii seu praecipue ab onere applicandi « Missam conventualem. 2° An tempore feriarum scholasticarum gaudeat « eodem indulto ».

Ad rem idem Episcopus, de ulterioribus informationibus rogatus, respondit ut sequitur: « 1° Le Messe conventuali in questo Capitolo Cattedrale « non hanno un cespite particolare, ma sono a carico degli investiti in forza « della propria prebenda, secondo il turno ebdomadario; però dal turno vanno « esenti i giubilati e gli indultarii, salvo speciali rescritti, quali sono ad es. « quelli concessi ai maestri del Seminario, che, se li esimono dal servizio « corale *pro diebus et horis*, non li esimono dall'onere di ebdomadario e « quindi dall'obbligo della Messa conventuale. 2° Fuori del caso del giubi- « lato e dell'indultario, un canonico assente o per malattia o per altra ra- « gione non va esente dall'ufficio di ebdomadario, ma per la Messa si fa rap- « presentare da un altro colla prestazione della elemosina congrua, mentre « nel coro è rappresentato d'ufficio dal sotto-ebdomadario. 3° L'ultimo cano- « nico teologo, quando insegnava S. Scrittura nel Seminario, era esente dal « servizio corale *pro diebus et horis*, ma non dall'ufficio di ebdomadario, e « conseguentemente dall'obbligo della Messa conventuale che ordinaria- « mente soddisfaceva *per alium sibi benevisum*. Così parimenti, spiegando « S. Scrittura in cattedrale nei giorni festivi, quel giorno si riteneva esente « dal coro, ma provvedeva alla Messa conventuale, che gli fosse spettata « per turno. 4° Al presente, per concessione della S. Sede, il Capitolo è stato « esonerato dal canto della Messa e dall'onere della applicazione per tutti i

« giorni non festivi. 5° La difficoltà nel caso dell'attuale canonico teologo « insegnante teologia dommatica nel Seminario interdiocesano, quantunque « provvisto di speciale retribuzione, consiste nella determinazione del ca- « none da applicarsi: se il 421 § 1, n. 1, ovvero il 420, § 1, n. 2, fatto il con- « fronto col 400, § 3, attesa insieme la necessaria assenza dalla Cattedrale « per l'anno scolastico ».

ANIMADVERSIONES. – Ex hac postrema Episcopi animadversione, liquet quaestionem hanc iam diremptam prostare in praecedenti Rapollen., *Servitii choralis*, 9 iulii 1921, ubi resolutum fuerat canonicum theologum in casu lucrari fructus praebendae et distributiones quotidianas ad normam canonis 420, § 1, n. 2, quia *fungitur munere suo*, supposito, prout erat in casu, quod doceret in Seminario interdiocesano de mandato Episcopi (c. 400, § 3): et proinde non teneri ad aliquem sibi substituendum in lectione S. Scripturae (Cfr. *Acta Apostolicae Sedis*, XVI, p. 397).

Considerationibus ibidem enucleatis, praesertim sub *c*), praestat addere egregiam confirmationem quae nuperrime accessit ex Litteris Apostolicis die 1ª augusti 1922 ad Emum Praefectum S. C. de Seminariis et Universitatibus studiorum, datis, ubi circa Seminaria interdioecesana seu regionalia, ad mentem quoque can. 1354, § 2, inter alia Summus Pontifex scribit: « reputent Episcopi – quod res est – suam cuiusque causam hic agi, *et* « *Seminarium interdioecesanum vel regionale suarum cuiusque dioecesium* « *Seminarii maioris instar esse, in quo ipsi eadem iura eademque officia* « *singuli habent* ».

Cohaerenter, semper in eadem suppositione de exsistente mandato Episcopi, ad 1um dubium hic propositum respondendum videtur: *Affirmative*, quia Canonicus theologus excusatur *a choro* diebus quibus fungitur munere suo. Chorus autem comprehendit omnia officia divina quae in choro persolvuntur. Quare iure merito Reiffenstuel, *in* tit. 4, lib. III, *Decr.*, n. 123 (cui consonat De Herdt, *Praxis capitularis*, cap. 28, eadem ex illo exscribens) dicit: « Nota quod canonici ex iusta causa absentes non tenean- « tur relinquere substitutum ac per hunc interim deservire, non obstante « immemoriali consuetudine, prout a S. Congr. Concilii declaratum fuisse « refert Garcias (*De beneficiis*, p. 3, c. 2, n. 192). Imo, ut inquit Fagnanus « (in c. *Nulla*, de concessione praebendae, n. 73) ita *millies* fuit resolutum. « Siquidem canonici solummodo tenentur per se deservire; atque uno vel « altero eorum ob iustam causam absente, sufficit divina officia in ecclesia « a ceteris collegialibus rite persolvi: haud obstante quod parochi legitime « absentes, propter curam animarum ipsis incumbentem, teneantur relin- « quere vicarium ».

Ad 2um respondendum videtur cum distinctione: vel hae feriae scholasticae non pertingunt ad tempus, ad quod se porrigunt feriae capitulares, et tunc diebus, quibus docet in Seminario, Canonicus theologus, in casu, lucratur fructus praebendae et distributiones, alio tempore lucratur tantum fructus praebendae: vel hae feriae superant ferias capitulares, et tunc tempore concesso feriis capitularibus lucratur fructus praebendae eosque tantum; reliquo tempore tenetur ad residentiam. Quare, etc.

Resolutio. — Die 13 ianuarii 1923, in plenariis comitiis Sacrae Congregationis Concilii in Palatio Apostolico Vaticano habitis, E.mi Patres ad proposita dubia, nimirum:

I. *An canonicus theologus eximatur ab onere hebdomadarii et Missae conventualis, in casu.*

Et quatenus *affirmative;*

II. *An idem canonicus hac exemptione fruatur etiam tempore feriarum scholasticarum, in casu;*

respondendum mandarunt:

Ad 1um *Affirmative,* sub conditione tamen tradendi Capitulo congruum stipendium pro Missa conventuali.

Ad 2um *Negative,* salvis peculiaribus indultis.

Factaque postmodum relatione Ssmo Dño Nostro Pio PP. XI in audientia infrascripto Subsecretario concessa, Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est.

I. Bruno, *Subsecretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DECRETUM

SEDES DIOECESIS HAKODATENSIS RESTITUITUR IN URBEM « HAKODATÈ »

Cum R. P. D. Alexander Berlioz, Episcopus Hakodatensis in Iaponia, instanter a Sancta Sede postulaverit, ut episcopalis residentia dioeceseos, a civitate *Sendai* (in quam, per Decretum huius S. C. Fidei Propagandae diei 9 mensis maii anno Domini 1902, translata fuerat) pro meliore dioeceseos administratione et spirituali adsistentia fidelium in urbe *Hakodatè* restitueretur, praehabito R. P. D. Marii Giardini, Delegati Apo-

stolici in Iaponia, favorabili voto, EE. ac RR. Patres Sacri huius Consilii Christiano Nomini Propagando, in Comitiis generalibus diei 24 vertentis mensis novembris, re matura perpensa, supralaudati Antistitis petitioni adnuendum esse censuerunt.

Quam quidem EE. Patrum sententiam ab infrascripto Sacrae huius Congregationis Secretario in Audientia eiusdem diei Summo Pontifici Pio divina Providentia Papae XI relatam, Sanctitas Sua benigne adprobare dignata est; ac praesens in re Decretum confici mandavit.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem S. Congregationis, die 25 novembris 1924.

G. M. Card. Van Rossum, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† F. Marchetti-Selvaggiani, Archiep. Seleucien., *Secretarius.*

II

DECRETUM

MUTATUR DENOMINATIO VICARIATUUM APOSTOLICORUM SINENSIS REGIONIS

Vicarii et Praefecti Apostolici Sinensis regionis, praeside R. P. D. Celso Costantini, Delegato Apostolico Sinarum, in Concilio plenario coadunati, cum ob auctum numerum missionum, earumdem pristina nominatio ex regionis civilis vocabulo minus clara evaserit, et difficile in posterum sit invenire nomen ex provincia desumptum, quod ad novos vicariatus instituendos sit aptatum, proposuerunt huic Sacrae Congregationi Fidei Propagandae mutationem nominum quarumdam Missionum, ita ut in posterum ipsae a nomine loci, in quo sita sit Ordinariorum residentia, appellarentur.

Cum autem ab infrascripto Secretario facta fuerit relatio hac super re Ssmo D. N. Pio divina Prov. Papae XI, in audientia diei 7 mensis augusti, eadem Sanctitas Sua petitioni Ordinariorum adnuendum esse censuit publicique iuris Suum placitum fieri iussit.

Vi praesentis Decreti igitur statuitur ut in posterum:

Vicariatus Apostolicus de Manciuria Meridionali appelletur de Moukden.
Vicariatus Apostolicus de Manciuria Septentrionali appelletur de Kirin.
Vicariatus Apostolicus de Mongolia Orientali appelletur de Jehel.
Vicariatus Apostolicus de Tchagar appelletur de Siwantze.
Vicariatus Apostolicus de Celi Septentrionali appelletur de Peking.
Vicariatus Apostolicus de Celi maritimo appelletur de Tientsin.

Vicariatus Apostolicus de Celi Centrali appelletur de Paotingfu.

Vicariatus Apostolicus de Celi Meridio-Occidentali appelletur de Chengtingfu.

Vicariatus Apostolicus de Celi Meridio–Orientali appelletur de Siensien.

Vicariatus Apostolicus de Celi Orientali appelletur de Yungpingfu.

Vicariatus Apostolicus de Scianton Septentrionali appelletur de Tsinanfu.

Vicariatus Apostolicus de Scianton Meridionali appelletur de Yenchowfu.

Vicariatus Apostolicus de Scianton Orientali appelletur de Chefoo.

Vicariatus Apostolicus de Sciansi Septentrionali appelletur de Taiyuanfu.

Vicariatus Apostolicus de Sciansi Meridionali appelletur de Luanfu.

Vicariatus Apostolicus de Honan Orientali appelletur de Kaifengfu.

Vicariatus Apostolicus de Honan Occidentali appelletur de Chengchow.

Vicariatus Apostolicus de Honan Meridionali appelletur de Nanyang.

Vicariatus Apostolicus de Honan Septentrionali appelletur de Weihweifu.

Vicariatus Apostolicus de Nganhoei appelletur de Wufu.

Vicariatus Apostolicus de Kiukiang appelletur de Nanchang.

Vicariatus Apostolicus de Cekiam Orientali appelletur de Ningpo.

Vicariatus Apostolicus de Cekiam Occidentali appelletur de Hangchow.

Vicariatus Apostolicus de Hupeh Occid.-Septentrionali appelletur de Laohokow.

Vicariatus Apostolicus de Hupeh Occid.-Meridionali appelletur de Ichang.

Vicariatus Apostolicus de Hunan Meridionali appelletur de Changsha.

Vicariatus Apostolicus de Hunan Septentrionali appelletur de Changteh.

Vicariatus Apostolicus de Shensi Centrali appelletur de Sianfu.

Vicariatus Apostolicus de Shensi Meridionali appelletur de Hanchungfu.

Vicariatus Apostolicus de Shensi Septentrionali de appelletur Yenanfu.

Vicariatus Apostolicus de Kansu Occidentali appelletur de Lanchowfu.

Vicariatus Apostolicus de Kansu Orientali appelletur de Tsinchow.

Vicariatus Apostolicus de Seciuen Septentr.-Occidentali appelletur de Chengtu.

Vicariatus Apostolicus de Seciuen Orientali appelletur de Chungking.

Vicariatus Apostolicus de Seciuen Meridioaali appelletur de Suifu.

Vicariatus Apostolicus de Kientchang appelletur de Ningyuanfu.

Vicariatus Apostolicus de Thibet appelletur de Tatsienlu.

Vicariatus Apostolicus de Kuangtong Occidentali et Hainan appelletur de Pakhoi.

Vicariatus Apostolicus de Kuamsi appelletur de Nanning.

Vicariatus Apostolicus de Kuiceu appelletur de Kweiyang.

Vicariatus Apostolicus de Yunnan appelletur de Yunnanfu.

Missio de Mongolia exteriori appelletur de Urga.

Statuitur insuper ut immutata maneant nomina sequentium Missionum, scilicet: Vicariatuum Apostolicorum de Suiyuan, de Ningsia, de Nanking, de Kianfu, de Kanchow, de Yukiang, de Foochow, de Funing, de Amoy, de Hankow, de Shiuchow, de Canton, de Hong-kong, de Swatow; Praefecturarum Apostolicarum de Tatungfu, de Lihsien, de Wuchang, de Hanyang, de Lanlung, de Kongmoon, de Puchi, de Tingchow.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Propapanda Fide, die 3 mensis decembris, in festo S. Francisci Xaverii, anno Domini 1924.

G. M. Card. van Rossum, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† F. Marchetti–Selvaggiani, Archiep. Seleucien., *Secretarius.*

III

DECRETUM

MUTATUR DENOMINATIO VICARIATUUM APOSTOLICORUM INDOSINENSIS REGIONIS.

Ordinarii Indosinensis regionis, in conferentiis episcopalibus, sub praesidentia R. P. D. Henrici Lecroart, Vicarii Apostolici de Celi Meridio–orientali et Visitatoris Apostolici Indosinae, adunati, cum huic S. Congregationi Fidei Propagandae proposuissent mutationem nominum earumdem Missionum, ita ut in posterum ipsae a nomine loci residentiae Ordinarii potius quam a regione civili appellarentur, Eminentissimi huius S. Consilii Patres, in Comitiis generalibus diei 30 iunii, re mature perpensa, petitioni Ordinariorum adnuendum esse censuerunt, videlicet:

Vicariatum Apostolicum de Tonkino Orientali appellandum esse de Haïphong (Tonkino).

Vicariatum Apostolicum de Tonkino Septentrionali appellandum esse de Bac Ninh (Tonkino).

Vicariatum Apostolicum de Tonkino Centrali appellandum esse de Buichu (Tonkino).

Vicariatum Apostolicum de Tonkino Superiore appellandum esse de Hung Hoa (Tonkino).

Vicariatum Apostolicum de Tonkino Occidentali appellandum esse de Hanoi (Tonkino).

Vicariatum Apostolicum de Tonkino Maritimo appellandum esse de Phat Diem (Tonkino).

Vicariatum Apostolicum de Tonkino Meridionali appellandum esse de Vinh (Annam).

Vicariatum Apostolicum de Cocincina Septemptrionali appellandum esse de Huè (Annam).

Vicariatum Apostolicum de Tonkino Orientali appellandum esse de Quinhon (Annam).

Vicariatum Apostolicum de Tonkino Occidentali appellandum esse de Saigon (Cocincina).

Vicariatum Apostolicum de Cambogia appellandum esse de Pnom Phenh (Cambogia).

Vicariatum Apostolicum de Siam appellandum esse de Bang Kok (Siam).

Immutatis manentibus nominibus Vicariatus Apostolici de Laos et Praefecturae Apostolicae de Langson et Cao Bang.

Quam EE. PP. sententiam ab infrascripto Secretario Ssmo D. N. Pio div. prov. Papae XI, in audientia diei 14 iulii, relatam, Sanctitas Sua adprobavit ratamque habuit, ac praesens in re Decretum edi mandavit. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Propaganda Fide, die 3 mensis decembris, in festo S. Francisci Xaverii anno Domini 1924.

G. M. CARD. VAN ROSSUM, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† F. Marchetti-Selvaggiani, Archiep. Seleucien., *Secretarius.*

IV

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

25 novembris 1924. — *Vicarius Apostolicus de Kansu Occidentali* (de Lanchowfu): R. P. Theodorus Buddenbrock, e Societate Verbi Divini de Steyl.

— *Vicarius Apostolicus de Celi Centrali* (de Paotingfu): R. P. Paulus L. C. Montaigne, e Congregatione Missionis.

27 novembris. — *Vicarius Apostolicus de Uellé Orientali in Congo Belgico:* R. P. Robertus (Constantius) Lagae, ex Ordine Praedicatorum.

6 decembris. — *Coadiutor cum iure successionis Vicarii Apostolici de Leopoldville in Congo Belgico:* R. P. Natalis De Cleene, presbyter Instituti Missionariorum B. M. V. Immaculatae de Scheut.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

MATRITEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARIAE A SOLITUDINE TORRES ACOSTA, FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM SERVARUM MARIAE INFIRMIS MINISTRANTIUM.

In nobili civitate Matritensi, catholicae Hispaniae regni, die 2 decembris anno 1826, ab honestis piisque coniugibus Emmanuele Torres et Antonia Acosta, nata est infantula, biduo post in sacro fonte regenerata, nominibus Emmanuela, Bibiana et Antonia impositis; atque die 16 ianuarii anni 1828 Confirmationis sacramento etiam roborata. Puella succrescens suavem bonamque indolem ostendit, una cum mortificationis ac pietatis indiciis. Quotidie enim sacrosancto Missae sacrificio adstabat, Sacramenta frequenter percipiebat, devotasque preces potissimum effundebat ante imaginem Beatae Mariae Virginis perdolentis. Domesticis curis intenta, suos fratres aetate minores actuosa et diligenti educatione instituere, et

sermone ac exemplo ad animi vitaeque rationem sibi similem adducere satagebat. Diebus praesertim festis congregabat pueros puellasque vicinas, eisque prima catechesis elementa una cum bonis moribus simulque quotidianas preces et pia cantica tradebat, ordinatis interdum supplicationibus. A teneris annis ad statum religiosum opportuno tempore amplectendum iam inclinata, adolescentula propensiore voluntate propositum suum propriis parentibus atque spiritualibus moderatoribus aperuit, illudque probatum exsecutioni demandare statuit. Primo quidem in monasterium monialium Sancti Dominici postulavit ingressum, quem tamen iustas ob causas, a se independentes, obtinere non potuit. Contigit autem ut R. P. Michael Martinez Sanz ante imaginem Beatae Mariae Virginis dolentis orans, superno lumine, uti fertur, illustratus, novum institutum religiosum condere cogitaverit, sororum nempe infirmis in eorum domicilio adiuvandis. Quapropter ob suam devotionem et in memoriam septem dolorum Beatae Mariae Virginis, septem mulieres ex puellis et viduis elegit et congregavit, quasi fulcrum et fundamentum beneficentissimi Operis. Una ex hisce septem exstitit Dei Famula, quae, amore Dei et proximi incensa, et poenitentiae ac mortificationis studio ferventique in Deiparam perdolentem pietate commota, libentissime exorienti Instituto, sibi beneviso, nomen dedit. Die sacra Beatissimae Virgini in caelum assumptae, 15 augusti anno 1851, religiosa vota, assumpto nomine Maria a Solitudine, sponte nuncupavit, coram Toletano Archiepiscopo S. R. E. Cardinali Ioanne Iosepho Bonel et Orba; et, ceteris sororibus praeposita, omne studium omnemque laborem impendit Operi regendo, propagando ac tuendo, adeo ut, in eius obitu, Institutum, incolume servatum et auctum, sex et quadraginta domus constitutas enumeraret. Constanter Dei Famula suas filias et sorores diligebat, quae filiali amore, reverentia et obedientia respondebant. Pia, humilis et fortis femina quasdam aerumnas in Sororum regimine et in iuribus bonisque Instituti tutandis passa est, quas tamen patientissime tulit, divino auxilio confisa et Ssmae Eucharistiae veneratione et receptione, suffragante Deipara Virgine una cum Angelis et Sanctis tutelaribus. Insuper oculos, mentem et cor assidue extollebat ad Iesum Christum crucifixum, roboris et consolationis fontem, eiusque matrem sub cruce stantem dolentem et commiserantem, afflictorum consolatricem. Paulo post Ancilla Dei, hortante et succurrente Episcopo Almeriensi Orberá, una cum duabus sororibus in Almam Urbem peregrinata est, tum ad veneranda Apostolorum Principum Petri et Pauli aliorumque Sanctorum sepulcra eorumque gloriam et triumphum recolendum, tum ad obsequium fidei, amoris et obedientiae praestandum Romano Pontifici, Beati Petri successori et Iesu Christi in terris Vicario. Summus Pontifex

Leo XIII petitam audientiam benigne concessit tribus Sororibus, comitante praefato praesule. Omnibus ante pedes Eius genuflexis, Sanctitas Sua postulavit de Instituto eiusque fine, habuitque responsum: Sorores Mariae famulas nuncupari, infirmis domi degentibus adsistere, eorumque bonum corporis et animi totis viribus curare, Deo iuvante, cum felici successu. Regulas Instituti a Matre Soledad et P. Gabino Sanchez fuisse concinnatas, mandante et probante Emo Cardinali Archiepiscopo Toletano; regimen vero teneri ab ipsa Matre Soledad, Antistita generali et fundatrice. Tunc haec Ancilla Dei, nomine proprio et omnium Sororum Instituti, elevatis oculis ad Beatissimum Patrem, toto cordis affectu, devotissimum professa est testimonium fidei, amoris et obedientiae. Quam professionem Pontifex peramanter excipiens, apostolica et paterna potestate benedixit Antistitam omnesque Sorores et infirmos earum caritati et zelo commissos, omnibus adprecans a divina clementia incrementum, prosperitatem et pacem. Quales fuerint grati animi sensus et affectus excitati in Maria a Solitudine et Sororibus adstantibus, facile excogitari possunt. Dei Famula inclinato capite et vehementer commota usque ad lacrimas, omnia in corde suo recepit et custodivit in memoriam faustissimae peregrinationis et iucundissimae audientiae Romani Pontificis. Tandem Dei Famula, vario certamine multoque labore iam fracta, aegrotare coepit, in qua infirmitate eius virtus splendidior eluxit. Morbo autem ingravescente, Sororibus congregatis christianam caritatem, concordiam et unionem summopere commendavit; atque Ecclesiae Sacramentis devotissime susceptis, die undecima octobris anno 1887 Matriti piam exhalavit animam, quae, gratia et virtutibus dives, regnum possidere meruerat promissum visitantibus infirmos in persona Iesu Christi. Exsequiis, magno populi concursu, solemniter persolutis, corpus exanime in publicum coemeterium elatum est, et, quinquennio elapso, in cryptam principis domus Instituti translatum, dein in templo depositum exstat penes altare S. Leonis I Papae Conf. et Doct. Interim fama sanctitatis quam in vita sibi adepta fuerat Dei Famula, post obitum magis in dies clara et diffusa, causam dedit Processui Ordinario Informativo super ea conficiendo in ecclesiastica curia Matritensi. Quo absoluto et ad sacram rituum Congregationem transmisso, quum, servato iuris ordine et scriptorum revisione eiusdem Servae Dei rite peracta, nihil obstet quominus ad ulteriora procedi possit, instante Rmo P. Augustino a Virgine, Ordinis Ssmae Trinitatis procuratore generali et huius Causae postulatore, attentis litteris postulatoriis quorumdam Emorum S. R. E. Cardinalium, plurium Rmorum Archiepiscoporum et Episcoporum, atque Capitulorum cathedralium, praesertim dioecesium Hispaniae, necnon praesidis Consilii municipalis Matritensis, aliorumque

virorum ecclesiastica vel civili dignitate praestantium et Moderatricis generalis cum suo consilio Instituti Servarum Mariae infirmis ministrantium, Emus ac Rmus Dñus Cardinalis Antonius Vico, Episcopus Portuen. et S. Rufinae eiusdem Causae Ponens seu Relator, in Ordinario sacrorum rituum Congregationis coetu, subsignata die ad vaticanas aedes coacto, sequens dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?* Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito etiam R. P. D. Angelo Mariani, Fidei promotore generali, omnibus sedulo perpensis rescribendum censuerunt: *Affirmative, seu signandam esse Commissionem Introductionis Causae.* Die 25 novembris 1924.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatis, Sanctitas Sua Rescriptum eiusdem sacrae Congregationis ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae *Matriten.* Beatificationis Servae Dei Mariae a Solitudine Torres Acosta, Fundatricis Instituti Sororum Servarum Mariae Infirmis ministrantium. Die 26 eisdem mense et anno.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

II

BELLICEN.

CANONIZATIONIS BEATI IOANNIS BAPTISTAE MARIAE VIANNEY, CONFESSORIS, PAROCHI VICI « ARS ».

SUPER DUBIO

An, stante approbatione duorum miraculorum, post indultam ab Apostolica Sede eidem Beato venerationem, tuto procedi possit ad solemnem ipsius Canonizationem.

Inquirenti et consideranti quomodo acciderit, ut prae nomine, quod Beatus Ioannes Baptista Maria Vianney fuit sortitus, cum sacri Baptismatis undis est ablutus, notius et vulgatius illud evaserit quod *Parochum vici « Ars »* eum designat cunctisque manifestum facit atque mirabilem, aptior alia non occurrit ratio quam quae suum nanciscitur fundamentum in diligentissime atque ad exemplum gesti muneris diuturnitate. Per cun-

ctos siquidem integri sui sacerdotii annos, qui tres supra quadraginta adnumerantur, animarum procurationi iugiter constanterque ille institit. Neque hoc solum, sed, quod maius atque praestantius, temporis haec diuturnitas mirum in modum coniuncta fuit cum muneris ipsius arduitate cumque eiusdem singulari excellentia atque conspicuo et copioso Christi fidelium fructu. Revera Beatus Ioannes Baptista Maria vix sacerdotio initiatus ad extremam usque senescentis suae vitae horam, *forma gregis factus ex animo*, eximium se probavit pastorem animarum, verbo et opere potentem, dono consilii et sanctitate insignem; ideoque adeptus dicendus est gloriam in conversatione gentium, et gloriam eo splendidiorem, quo laboriosior eiusdem palaestra fuit et quo Sanctorum exemplis minus illustrata.

Quapropter, cum de approbatione miraculorum, quae pro illius tunc venerabilis Servi Dei solemni impetranda Beatificatione fuerant proposita, actum est, sa. me. Pius Papa X facere non potuit, quin ingens, quod experiebatur, suum promeret gaudium, illudque augustissimis hisce significaret verbis, quae ad maius Causae decus atque ornamentum praestat exhibere: *Quanta autem animi laetitia afficiamur ob solemne Decretum, quo miraculo legitime comprobantur, intercedente Venerabili Ioanne Baptista Vianney, a Deo patrata, et ad eius Beatificationem rite proposita, haud sane valemus apte verbis significare. Nihil enim nedum Nobis, qui parochiale officium per tot annos volenti animo sustinuimus, sed et cunctis catholici orbis curionibus iucundius et fructuosius contingere potest, quam ut eidem Venerabili Parocho honores Caelitum Beatorum iam patescant; eo vel magis quod huiusmodi ipsius gloria in omnes animarum ministerio addictos redundabit. Oh! faxit Deus, ut quotquot sunt parochi Venerabilem Vianney sibi in exemplum assumentes, eximiam illam addiscant pietatem, quae tacita quadam eloquentia ita ad se animos movet et rapit, ut nullus ei verborum strepitus, nulla orationis copia omnino comparari queat. Prae oculis Ioannem Baptistam Vianney habentes parochi eam sectentur caritatem, quae animarum pastores ad vitam ipsam despiciendam paratos promptosque efficiat. Huiusmodi profecto caritate incensi, neque probris, neque irrisionibus, neque vinculis, neque alio quovis molestiarum genere deterriti, maiori Dei gloriae provehendae, strenueque pro ovium salute decertandi numquam finem facient. In vita tandem Venerabilis Vianney quotquot sunt parochi maiores sumant vires, ut colant, plantent, evellant atque aedificent; ita sane ut voce sua atque exemplo ad virtutes sectandas facilius alliciant et ad vitia exsecranda Christi fideles excitent atque impellant.*

Neque, solemnem Beatificationem quum fuerit assequuta, diu subsistere coacta fuit lectissima et acceptissima haec Causa; quandoquidem

novis interim editis de caelo signis ac portentis, eaque inter, binis, quibus opus erat, selectis et probatis miraculis, sicut praeclaro documento exstat apostolicum non ita pridem eisdem duobus super miraculis editum promulgatumque Decretum, id omne, quod pro formali obtinenda Canonizatione iussu praescriptoque legis servandum erat, recte riteque servatum fuisse constat. Factum propterea est, ut Ioannis Baptistae Mariae Vianney Beatificationis et Canonizationis causa, quae, Summo Pontifice sa. me. Pio Papa IX, suum apud Apostolicam Sedem sumpserat exordium, cum nempe, annò millesimo octingentesimo septuagesimo secundo, ab eodem Summo Pontifice, quam introductionis Causae vocant, signata fuit Commissio, post integrum, quod, temporis spatio maiore saeculi dimidio, peragrandum sibi fuerat, emensum confectumque iter, suprema Sanctissimi Domini nostri Pii Papae XI apostolica auctoritate, summum Canonizationis fastigium, hoc recurrente anno sancto, beneque adiuvante et auspicante Deo, erit faustissime adeptura. Haec sane omnia, quippe quae eo potissimum spectant, ut rei gerendae maturitatem et opportunitatem magnopere suadeant et commendent, plenam in lucem afferenda erant in hac postrema iudicialis ordinis actione, in qua totius Causae iuridica perficitur et absolvitur cognitio.

In generalibus idcirco sacri huius Ordinis comitiis, quae, die secunda huius currentis mensis decembris, coram Sanctissimo Domino nostro celebrata sunt, proposito per Reverendissimum Cardinalem Antonium Vico, causae Relatorem, Dubio: *An, stante approbatione duorum miraculorum, post indultam ab Apostolica Sede Beato Ioanni Baptistae Mariae Vianney venerationem, tuto procedi possit ad solemnem ipsius Canonizationem?* omnibus, qui convenerant, tum Reverendissimis Cardinalibus tum Patribus Consultoribus haec una eademque suffragatio fuit: *tuto procedi posse.* Verumtamen Sanctissimus Dominus noster, cunctos admonuit suffragatores adhuc precibus instandum esse apud Deum, ut divino lumine illustratam supremam Suam proferret sententiam. Quumque postmodum mentem Suam manifestam facere statuisset, hodiernam designavit Dominicam diem, qua Sanctorum *Innocentium* recolitur festum, cuius quidem festi inde omnis provenit ratio omnisque inde promanat dignitas, quod iidem Sancti *Innocentes primi pro Christo et loco Christi mortui sunt,* uti apposite monet Benedictus XIV (*De Servorum Dei Beatificatione et Canonizatione Beatorum*, lib. I, cap. XIV, n. 15), eumque iam praecesserat Angelicus Doctor, quippe cuius, huc pertinens, haec sententia prostat: « Ad primum « ergo dicendum quod quidam dixerunt quod in *Innocentibus* acceleratus « est miraculose usus liberi arbitrii, ita quod etiam voluntarie martyrium « passi sunt. Sed quia hoc per auctoritatem Scripturae non comprobatur,

« ideo melius dicendum est quod martyrii gloriam, quam in aliis propria « voluntas meretur, illi parvuli occisi per Dei gratiam sunt assecuti. Nam « effusio sanguinis propter Christum vicem gerit baptismi. Unde sicut « pueris baptizatis per gratiam baptismalem meritum Christi operatur ad « gloriam obtinendam, *ita in occisis propter Christum meritum martyrii Chri-* « *sti operatur ad palmam martyrii consequendam* » (2ª 2ª quaest. 124, art. 1). Itaque Sanctissimus Dominus noster, devotissime perlitato Eucharistico sacrificio, ad Vaticanas Aedes arcessiri voluit Reverendissimum Cardinalem Antonium Vico, Episcopum Portuensem et S. Rufinae, sacrae rituum Congregationi Praefectum causaeque Relatorem, una cum R. P. Angelo Mariani, Fidei Promotore generali, meque insimul infrascripto Secretario, eisque adstantibus, solemniter edixit: *Tuto procedi posse ad solemnem Beati Ioannis Baptistae Mariae Vianney Canonizationem.*

Hoc autem Decretum publici iuris fieri, in acta sacrae rituum Congregationis referri Litterasque Apostolicas sub Plumbo de Canonizationis solemnibus, quandocumque Sanctissimo Domino nostro placuerit, in Basilica Vaticana celebrandis, expediri iussit quinto calendas ianuarias anno MDCCCCXXIV.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

NOTA DELLE CONGREGAZIONI DEI SACRI RITI DA TENERSI NELL'ANNO 1925

1. – *13 gennaio.* Congregazione Preparatoria sopra i miracoli della Ven. Serva di Dio Michelina del Ssmo Sacramento.
2. – *20* » **Congregazione Generale** sopra i miracoli del B. Giovanni Eudes.
3. – *27* » Congregazione Preparatoria sopra i miracoli della B. Teresa del Bambino Gesù.
4. – *3 febbraio.* Congregazione Preparatoria sopra i miracoli del B. Pietro Canisio.
5. – *10* » **Congregazione Generale.**
6. – *17* » Congregazione Preparatoria sopra i miracoli della Ven. Serva di Dio Bernarda Soubirous.
7. – *3 marzo.* **Congregazione Generale.**
8. – *10* » Congregazione Preparatoria sopra i miracoli del Ven. Servo di Dio Pietro Giuliano Eymard.
9. – *17* » **Congregazione Generale.**
10. – *24* » **Congregazione Generale.**
11. – *31* » Congregazione Preparatoria sopra il martirio, segni o miracoli dei VV. Servi di Dio Giovanni de Brébeuf e Compagni.
12. – *21 aprile.* **Congregazione Generale.**
13. – *28* » **Congregazione Generale.**
14. – *5 maggio.* **Congregazione Generale.**
15. – *12* » **Congregazione Generale.**
16. – *19* » Congregazione Ordinaria.
17. – *23 giugno.* Congregazione Ordinaria Particolare.
18. – *30* » Congregazione Antipreparatoria sopra le virtù del Ven. Servo di Dio Giovanni Bosco.
19. – *14 luglio.* Congregazione Antipreparatoria sopra i miracoli della Venerabile Serva di Dio Lucia Filippini.
20. – *21* » Congregazione Ordinaria.
21. – *4 agosto.* Congregazione Antipreparatoria sopra i miracoli del Venerabile Servo di Dio Andrea Uberto Fournet.
22. – *18* » Congregazione Antipreparatoria sopra il martirio, segni o miracoli dei VV. Servi di Dio Emanuele Ruiz e Compagni.

23. – *27 ottobre.* Congregazione Antipreparatoria sopra i miracoli della Venerabile Serva di Dio Giovanna Antida Thouret.
24. – *10 novembre.* Congregazione Preparatoria sopra il martirio, segni o miracoli dei Servi di Dio Giovanni Maria De Lau e Compagni.
25. – *17* » Congregazione Antipreparatoria sopra il martirio, segni o miracoli del Servo di Dio Natale Pinot.
26. – *24* » Congregazione Ordinaria.
27. – *1 dicembre.* Congregazione Generale sopra le virtù del Ven. Servo di Dio Antonio Maria Claret.
28. – *15* » Congregazione Antipreparatoria sopra i miracoli della Venerabile Serva di Dio Bartolomea Capitanio.
29. – *22* » Congregazione Antipreparatoria sopra il martirio, segni o miracoli del Servo di Dio Abba Ghebre Michele.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato nominare:

8 gennaio 1925. L'Emo Sig. Card. Andrea Frühwirth, *Penitenziere Maggiore.*
10 » » Monsig. Gaetano Cicognani, *Internunzio Apostolico in Bolivia.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

5 novembre 1924. L'Emo Sig. Card. Gennaro Granito Pignatelli di Belmonte, *Protettore della Congregazione delle Terziarie Regolari Apostoliche del Carmelo (S. Martin Belleroche, diocesi di Autun).*
4 dicembre » L'Emo Sig. Card. Aurelio Galli, *Protettore della Congregazione delle Figlie della Misericordia del Terzo Ordine Regolare di S. Francesco (Majorca).*

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

5 settembre 1924. Monsig. Michele Murphy, della diocesi di Kildare e Leighlin.
16 » » Monsig. Daniele A. Buckley, dell'archidiocesi di Cincinnati.
30 ottobre » Monsig. Giuseppe Diaz Torres, della diocesi di Portorico.
18 novembre » Monsig. Giuseppe Brunet. della diocesi di Grenoble.
22 » » Monsig. Patrizio Soden, della diocesi di Kilmore.
26 » » Monsig. Bartolomeo Giuganino dell'archidiocesi di Torino.
18 dicembre » Monsig. Alessandro Porras, dell'archidiocesi di San José.
» » » Monsig. Michelangelo Scaccianoce, della diocesi di Acireale.

Prelati domestici di S. S.:

17 giugno 1924. Monsig. Leopoldo Nottin, della diocesi di Châlons.
» » » Monsig. Luigi Rousselot, della medesima diocesi.
10 luglio » Monsig. Pasquale De Lucia, della diocesi di Acerra.
» » » Monsig. Antonio Inverno, della medesima diocesi.
16 agosto » Monsig. Raimondo Villagra, della diocesi di Tucuman.
» » » Monsig. Giulio Zavaleta, della medesima diocesi.
20 » » Monsig. Francesco Bellè, della diocesi di Ceneda.
30 » » Monsig. Giovanni Neale, della diocesi di Hartford (S. U. A.).
4 settembre » Monsig. Giovanni Foley, della diocesi di Kildare e Leighlin.
16 » » Monsig. Luigi I. Nau, dell'archidiocesi di Cincinnati.
14 novembre » Monsig. Carlo Gracida, dell'archidiocesi di Antequera.
22 » » Monsig. Giacomo Grosso, della diocesi di Chiavari.
» » » Monsig. Ugo Brady, della diocesi di Kilmore.
5 dicembre » Monsig. Ugo Greving, della diocesi di Münster.
10 » » Monsig. Giuseppe Roserot de Melin.
16 » » Monsig. Giacomo Délies, dell'archidiocesi di Tolosa.
17 » » Monsig. Ernesto Serrano, della diocesi di Zulia.
20 » » Monsig. Edamo Logi, della diocesi di Colle Val d'Elsa.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda con Placca dell'Ordine Piano:

21 novembre 1924. Al sig. conte Maria Enrico Teodorico Michel de Pierredon, dell'archidiocesi di Parigi.

La Commenda dell'Ordine Piano:

26 novembre 1924. Al sig. Guglielmo E. Bosch van Oud-Amelisweerd, dell'archidiocesi di Utrecht.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

10 dicembre 1924. Al sig. Walter Fitch, della diocesi di Salt-Lake (S. U. A).
13 » » Al sig. dott. Walter Friedrick, della Prefettura Apostolica della Cimbebasia.

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

23 ottobre 1924. Al sig. dott. Alfredo Grünberger, Ministro Federale degli Affari Esteri (Austria).

18 novembre 1924. Al sig. Ladislao Skrzynski, già Ministro di Polonia presso la Santa Sede.

29 » » Al sig. conte dott. Paolo Mimbela, Ministro del Perù a Berna.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

13 dicembre 1924. Al sig. Massimo Weygand, Alto Commissario della Repubblica Francese in Siria.

La Commenda con Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

23 ottobre 1924. Al sig. Gulielmo Klastersky, Consigliere ministeriale (Austria).

21 novembre » Al sig. Giovanni Rhode, della diocesi di Paderborn.

2 dicembre » Al sig. conte Giuliano Gambaro, dell'archidiocesi di Genova.

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

23 ottobre 1924. Al sig. Luigi Blaas, Consigliere di Sezione al Gabinetto del Ministro Federale degli AA. EE. (Austria).

» » « Al sig. dott. Lotario Wimmer, Consigliere di Sezione al Gabinetto del Cancelliere Federale (Austria).

6 novembre » Al sig. avv. Ernesto Bouduel, dell'archidiocesi di Cambrai.

» » » Al sig. dott. Ernesto Baltus, della medesima archidiocesi.

7 » » Al sig. Giovanni Markiewicz, dell'archidiocesi di Varsavia.

18 » » Al sig. Ignazio Skrzynski, della diocesi di Premislia.

6 dicembre » Al sig. Giuseppe Gambaro, dell'archidiocesi di Genova.

» » » Al sig. Achille Bava, della medesima archidiocesi.

» » » Al sig. Luigi Calcagno, della medesima archidiocesi.

» » » Al sig. Augusto Guastavino, della medesima archidiocesi.

» » » Al sig. Luigi Gavarone, della medesima archidiocesi.

10 » » Al sig. Giorgio Jay Gibson, della diocesi di Salt-Lake (S. U. A.).

13 » » Al sig. conte Giuseppe E. de Crouij-Chanel, della diocesi di Laval.

17 » » Al sig. cav. Cesare Trucchi, dell'archidiocesi di Torino.

» » » Al sig. Ferdinando Ferrero, della medesima archidiocesi.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

17 ottobre 1924. Al nob. sig. Ambrogio Cicu, dell'archidiocesi di Sassari.

6 novembre » Al sig. dott. Emilio Camelot, della diocesi di Lilla.

» » » Al sig. dott. Leonzio Thilliez, della medesima diocesi.

» » » Al sig. dott. Maurizio Gand, della medesima diocesi.

14 » » Al sig. dott. Giuseppe Paravicini, dell'archidiocesi di Milano.

» » » Al sig. dott. Alessandro Rivolta, della medesima archidiocesi.

15 » » Al sig. Pietro Moulin, della diocesi di Puy.

» » » Al sig. Pietro Giroud, della medesima diocesi.

17 » » Al sig. Colomanno Lozert, della diocesi di Giavarino.

19 novembre 1924. Al sig. Michele Segrue, dell'archidiocesi di Westminster.
22 » » Al sig. Giacomo Van Mierlo, della diocesi di Breda.
» » « Al sig. Daniele Antoine, dell'archidiocesi di Parigi.
30 » » Al sig. Ermanno Giuseppe Theodoro Boomgaart, del Vicariato Apostolico di Curaçao.
» » » Al sig. Roberto Sabino Silvestro De Lannoy, del medesimo Vicariato.
» » » Al sig. Bernardo Evert van Veen Zeppenfeldt, del medesimo Vicariato.
2 dicembre » Al sig. Emilio Faisant de Champchesnel, della diocesi di Saint-Brieuc.
3 » » Al sig. ing. Luigi Ferrari, dell'archidiocesi di Genova.
» « « Al sig. cap. Angelo Anfosso, della medesima archidiocesi.
» « » Al sig. prof. Orlando Grosso, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. prof. Luigi Fantini, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Stefano Ghione, della medesima archidiocesi.
» » « Al sig. Luigi Maria Duarte, Primo Segretario della Legazione del Perù in Svizzera.
6 » » Al sig. avv. Giovanni Torre, dell'archidiocesi di Napoli.
9 » » Al sig. Lorenzo Mamos, dell'archidiocesi di Atene.
10 » » Al sig. Giovanni de Lynch, della diocesi di Salt-Lake (S. U. A.).
» « » Al sig. Gracomo C. Cosgriff, della medesima diocesi.
12 » » Al sig. Tommaso Mc. Avoy della diocesi di Galloway.
13 » » Al sig. avv. Giovanni Bovetti, della diocesi di Mondovì.
» » » Al sig. Giulio Tielens, della diocesi di Ruremonda.
» » » Al sig. Enrico Peers, della diocesi di Lilla.
18 » » Al sig. Alessandro Carminati, del patriarcato di Venezia.
19 » » Al sig. barone Edmondo Maria Giuseppe de Laage de Bellefage, della diocesi di Arras.

La Gran Croce dell'Ordine di San Silvestro Papa:

23 ottobre 1924. Al sig. dott. Ernesto Höricky, Capo sezione, Capo di Gabinetto del Cancelliere Federale (Austria).
» » » Al sig. dott. Emilio Junkar, ministro plenipotenziario, Capo Gabinetto del Ministro Federale degli AA. EE. (Austria).
20 dicembre » Al sig. Giuseppe Löwenthal (Austria).
» « » Al sig. Francesco Uebelhör (Austria).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

21 ottobre 1924. Al sig. avv. Domenico Giuseppe Ferreira, della diocesi di Damao.
13 novembre » Al sig. Simone Wei-peh-tche di Paolo (Pechino).

13 novembre 1924. Al sig. Giuseppe Lo-pa-hong (Shangai).
17 » » Al sig. Pietro Paolo Siotto, della diocesi di Alghero.
25 » » Al sig. cav. Serafino Bartoli (Roma).
29 » » Al sig. Giuseppe Proenen, dell'archidiocesi di Colonia.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

13 novembre 1924. Al sig. Giovanni Kouan-tchong-fou di Paolo (Pechino).
» » » Al sig. Agostino Wang-yong-houan di Barnaba (Pechino).
» » » Al sig. Saverio Tchao-houai-tche di Pietro (Pechino).
» » » Al sig. Paolo Huo-ming-tche (Pechino).
» » » Al sig. Matthaues Tcheou-teh-an di Francesco Borgia (Hankow).
» » » Al sig. Paolo Sie-wen-p'ou (Hankow).
» » » Al sig. Matteo Liao-fou-ien, di Matteo (Hankow).
» » » Al sig. Giacomo Liou-cho-iong di Agostino (Tientsin).
» » » Al sig. Nicola Tchou-tche-yao (Shanghai).
» » » Al sig. dott. Holi-tsong, detto Paul Hall (Shanghai).
18 » » Al sig. Giuseppe de Tarmona y Diaz de Entresotos, della diocesi di Madrid.
28 » » Al sig. Flaviano Sénéclauze, della diocesi di Orano.
2 dicembre » Al sig. Federico Arscott, della diocesi di Saint-Brieuc.
» » » Al sig. Costantino Binomi, dell'archidiocesi di Genova.
» » » Al sig. Mario Blondet, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. avv. Giuseppe Sciaccaluga, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Giovanni Santolini, della medesima archidiocesi.
9 » » Al sig. Stefano Le Bas, della diocesi di Meaux.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con biglietti di S. E. Revma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.

13 agosto 1924. Monsig. Isacco Soto, della diocesi di Ayacucho (Perù).
19 dicembre » Monsig. Vladimiro Hornof, della diocesi di Hradec Kralové.
24 » » Monsig. Gaudenzio Gaudenzi, della diocesi di Forlì.
30 » » Monsig. Bartolomeo Mullon, dell'archidiocesi di Gorizia.
» » » Monsig. Giovanni Ghezzo, del patriarcato di Venezia.

3 gennaio 1925. Monsig. Antonio Miláček, della diocesi di Budějovice.
8 » » Monsig. Pietro Parente, dell'archidiocesi di Benevento.
» » » Monsig. Giuseppe Caprio, della medesima archidiocesi.
10 » » Monsig. Serafino Benassini, dell'archidiocesi di Lucca.
13 » » Monsig. Giovanni Barazzone, della diocesi di Novara.

Camerieri segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

3 gennaio 1925. Il sig. barone Giovanni Libero Goetz-Okocimski, della diocesi di Tarnovia.
10 » » Il sig. Riccardo van Cutsem, dell'archidiocesi di Westminster.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

11 dicembre 1924. Monsig. Giovanni Saverio Pinto de Carvalho, della diocesi di Nictheroy.
30 » » Monsig. Francesco Schlenkert, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Giacomo Eck, della medesima archidiocesi.
3 gennaio 1925. Monsig. Emanuele Červeny, della diocesi di Budějovice.
7 » » Monsig. Secondo Navone, della diocesi d'Asti.

Cameriere d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

19 dicembre 1924. Comm. Coriolano Belloni (Roma).

Cappellano segreto d'onore di S. S.:

19 dicembre 1924. Monsig. Giovanni Rossi (Roma).

Cameriere d'onore extra Urbem *di S. S.*

1 maggio 1922. Monsig. Ruggero Lovazzano, della diocesi di Tortona.

NECROLOGIO

1 novembre 1924. Monsig. Giuseppe Lang, Vescovo titolare di Alabanda.
6 dicembre » Monsig. Ermanno Giuseppe Alerding, Vescovo di Fort-Wayne.
28 » » Monsig. Angelo Reguera y Lopez, Vescovo di Salamanca.
6 gennaio 1925. Monsig. Enrico Moeller, Arcivescovo di Cincinnati.